
Beköszöntő

Méltányosság – fenntarthatóság

Az egészségügyi reform elmúlt időszakot jellemző, nagy érzelmi és szakmai hullámokat vető folyamatai lezajlottak, az egészségügyi intézmények állami fenntartóhoz kerültek, amely megteremtette a lehetőséget arra, hogy a későbbiekben olyan egységes kormányzati intézkedések szülessenek, amelyek az egészségügyi ellátórendszer méltányosságának, fenntarthatóságának és hozzáférhetőségének irányába hatnak.

Úgy érzem, fiskális oldalról elérkeztünk lehetőségeink határaihoz, amely nem azt jelenti, hogy hatékonyabb erőforrás-felhasználással ne lehetne még bizonyos tartalékokat felszabadítani, azonban ezek már nem elégségesek ahhoz, hogy a konzerválódott krónikus forráshiányt kezelni tudják. Az ellátórendszer jelenlegi strukturális és finanszírozási keretrendszerében nem igazán látszanak a lehetőségek a problémák megoldására.

Az egészségügyben jelentős minőségi változás zajlik a betegigények terén, amely új kihívások elé állítja az egészségügyi rendszerünket. A fizetőképes betegek egyre nagyobb hányada vesz igénybe magánorvosi ellátásokat, mert színvonalasabb ellátást szeretnének. A betegek számára színvonalas ellátást egyre inkább nem meghatározóan a kúratúra milyensége, hanem a szakszemélyzet megfelelő szakmai felkészültsége, a minél rövidebb várakozási idők és a betegségre adott definitív megoldások jelentik. Ezzel szemben az orvos és nővérhiány állandó, égető napi problémává vált, amelynek tartós megoldását az egészségügyi dolgozók bérrendezése jelentené, amelynek legalább GDP arányosan közelítenie kellene a nyugat-európai bérek színvonalához. A kettő nem független egymástól, ugyanis a betegek hajlandóak fizetni az általában magasabb minőségűnek észlelt ellátásért, az orvosok meg szeretnék, ha megfizetnék őket ugyanezért. Ha az ellátórendszer ezt nem képes ezt biztosítani mindkét fél számára, akkor azon kívül fognak megoldást keresni.

Ezeknek a gondoknak a megoldásához viszont jelentős forrásokat kellene tartósan betenni az ellátórendszerbe. Erre lehetőséget nyújtana a külső források bevonása magánbiztosítók segítségével, aminek pedig szintén vannak méltányossággal kapcsolatos vonatkozásai. A kérdés továbbra is az, hogy hogyan lehetne tovább alakítani egészségügyi rendszerünket, hogy az fenntartható módon képes legyen méltányosan hozzáférést biztosítani minden beteg számára.

Az IME – Az egészségügyi vezetők szaklapja évek óta élen jár az egészség-gazdaságtani elvek szerint megalapozott egészségpolitikai döntéshozatal terjesztésében. Az egészségügyi döntéshozatal egy-egy területét képviselő rovatainkban rendszeresen bemutatjuk az elérhető legújabb lehetőségeket és menedzsment technikákat, valamint elemezzünk és bemutatjuk a döntések és intézkedések lehetséges hatásait, amely adott esetben fájdalmas kritika is lehet a döntéshozók számára. Az IME küldetése, hogy a lap hasábjain pártatlanul tájékoztassuk az olvasóinkat, a döntéshozókat, – ide értve a klinikusokat is – az „egészség ügyet” érintő döntésekről, újdonságokról, teret engedve szakmai véleményeknek, vitáknak. Az IME hasábjain időről-időre foglalkozunk a hosszútávon fenntartható egészségügy kérdéseivel, ennek aktualitásait figyelembe véve szervezzük az idei egészség-gazdaságtani konferenciát is. A fenti gondolatok mentén ajánlom a Kedves Olvasók figyelmébe a konferenciát csakúgy, mint a konferenciára megjelenő jelen lapszámunkat is.

Dr. Kósa József
Az Egészség-gazdaságtan rovat vezetője